

Denne Udvikling har haft til Følge, at det i mange Tilfælde har været nødvendigt at udskille Varer, som efter deres Art ellers henhører under andre Varegrupper, til en højere Toldsats end den ellers for den paagældende Vareart stipulerede, idet der i modsat Fald, naar Toldniveauet i øvrigt er saa lavt som her i Landet, vilde opstaa negativ Beskyttelse for saadanne Varer.

Endvidere har det Forhold, at man ikke har villet gennemføre en generel Toldbeskyttelse ved en almindelig Forhøjelse af Toldniveauet, medført, at den fra Tid til anden paakrævede Toldbeskyttelse for enkelte Produktionsgrene alene er gennemført ved en Nedsættelse af Tolden for den paagældende Industris Raa- og Hjælpestoffer. Oftest er dette sket ved, at de paagældende som Regel mindre betydende Varer er skilt ud fra de større Varegrupper, hvorunder de iøvrigt skatteteknisk hører hjemme, og idet der herved er sket en Oprensning af mange specielle Varearter under visse toldfri eller lavt beskattede Løbe-Numre, er der i Virkeligheden paa disse Punkter sket en Udspecificering, der ofte er langt mere vidtgaende end Nomenklaturens. Som Eksempel herpaa kan f. Eks. nævnes den lange Oprensning af forskellige Kemikalier under Toldlovens Løbe-Nr. 4.

I samme Retning har den Omstændighed virket, at Toldforhøjelser — med beskyttelsesmæssige Formaal — paa almindelige Forbrugsvarer stedse er søgt begrænset til de specielle Varearter, hvorom Krav om Toldforhøjelse har været fremsat.

Saafrømt man ikke vil forlade de hidtil fulgte Linier i dansk Toldpolitik, kan det, som det vil fremgaa af foranstaaende, med Sikkerhed siges, at den danske Toldlovs Indordning under Nomenklaturskemaet paa de allerfleste Omraader vil medføre en Specialisering, som vil være ganske formaalsløs i beskatningsmæssig Henseende, og som vil passe meget daarligt ind i Landets hele økonomiske Struktur.

Hertil kommer yderligere, at den fremtidige danske Toldtarif, spækket som den nødvendigvis maa blive med Positioner og Underpositioner af anden, tredje og fjerde Grad samt Henvvisninger, Anmærkninger og Undtagelsesbestemmelser m. v., sikkert vil komme til at fremtræde netop med den af Komiteens Toldeksperter saa frygtede »skadelige og farlige detaillerede Specifikation», saaledes at det vel maa anses for sandsynligt, at det alene af rent internationale Hensyn ikke vil være muligt for Danmark at præsentere en saadan Toldlov.

Indenfor dansk Toldpolitik har man stedse betragtet den summariske Toldtarif som karakteristisk for den frihandelsprægede Toldlovgivning og den stærkt specificerede Tarif som typisk for den protektionistiske Toldbeskatning. Man har derfor fra frihandelsvenlig Side stedse søgt at begrænse Positionernes Antal og har protesteret hver Gang, en Forøgelse af disse har fundet Sted. Heroverfor kan det vel med Rette gøres gældende, at en stærk summarisk Toldlov kan anvendes til at skjule en høj Toldbeskyttelse for en Klasse grovere Varer, men den summariske Gruppdeling medfører paa den anden Side, at Beskyttelses-Toldsatsen aldrig kan blive betydelig for Middelkvaliteten af de paagældende Varer og derover liggende Kvaliteter, idet Toldsatsen jo maa fastsættes ud fra Gennemsnitsværdien af de herunder faldende Varearter, hvilken Værdi vil være stærkest præget af de grovere og billigere Forbrugsartikler.

Ved en Udspecialisering af den danske Toldtarif vil det sikkert vise sig, at Tolden for en Mængde Varers Vedkommende vil være endog særdeles lav, og denne Omstændighed vil sikkert danne Basis for en Række Krav om højere Toldbeskyttelse paa saadanne Omraader, og efter Sagens Natur vil det være vanskeligt at afvise Krav om, at Tolden for de finere Artikler bringes paa Højde med den procentvise Beskatning af de grovere og billigere Artikler.

Det maa derfor sikkert antages, at en specificeret Toldtarif vil føre til en Forhøjelse af Toldbeskatningen, og hertil kommer, at en specificeret Tarif i langt højere Grad muliggør den Udhuling af Mestbegunstigelsesprincippet, som man ellers vender sig saa stærkt imod.

Et af de vigtigste Formaal med Gennemførelsen af den internationale Toldnomenklatur er sikkert dette, at der herigennem skal skabes Mulighed for en Lettelse af Toldbyrderne Verden over, men under Henvisning til det foran anførte vil det ses, at Virkningen af en Antagelse af Nomenklaturen for Danmarks Vedkommende snarere maa antages at blive den modsatte.

Den danske Toldlovgivnings Historie viser, at det næppe vil blive helt let at faa gennemført en saa gennemgribende Ændring af Toldtariffen, som Antagelsen af den foreliggende Nomenklatur vil gøre nødvendig. Resultatet af de mange Toldlovsforslag og Toldkommissioner fra de sidste 25 Aar før Aarhundredskiftet blev Toldloven af 1908, som i hele sin Struktur og Opbygning ikke er væsentlig forskellig fra Toldloven af 1863, og et Forsøg der i 1921—22 blev gjort paa at gennemføre en virkelig Toldreform førte ikke til noget Resultat.

Selv om det nu imidlertid skulde lykkes at overvinde de indrepolitiske Vanskeligheder ved Gennemførelsen af en paa den internationale Toldnomenklatur opbygget Toldlov, kan det imidlertid med Sikkerhed siges, at det, som skulde være Hovedformaalet med en saadan Toldlov, en Lettelse for den internationale Handel og Omsætning, ikke vil blive opnaaet, men at tværtimod det modsatte vil blive Tilfældet. Forholdet er nemlig dette, at den foreliggende Told-